

'Grapjes over nazi's, dat had ik niet verwacht'

Serie Duitse studenten in Nederland (2)

Achtergrond - 21 juni 2011

Ze gaat het meest om met andere Duitsers, vertelt psychologie-studente Anna Dunkel. Maar dat komt vooral omdat de Nederlandse studenten zoveel jonger zijn. "Zij woonden vaak nog bij hun ouders. Ik wist met hen niet zo goed waar ik over moest praten." (*Deel 2 van de serie Duitse studenten in Nederland*)

Anna Dunkel (24) komt uit de buurt van Düsseldorf en woont sinds 2007 in Nederland. In 2008 begon ze met de studie Psychologie aan de Universiteit van Amsterdam. In de zomer rondt ze haar bachelor af.

Waarom besloot je om in Nederland te gaan studeren?

Anna Dunkel: "Er zijn eigenlijk twee redenen. Ik wilde sowieso psychologie gaan studeren maar omdat mijn cijfers niet hoog genoeg waren kon dat niet in Duitsland. Dus moest ik óf naar Nederland óf naar Oostenrijk. Ik heb na mijn middelbare school een half jaar door Australië gereisd en ik ben daar mijn vriend tegengekomen. Die komt uit Zweden, en we wilden samen ergens gaan studeren waar we allebei een nieuwe taal zouden moeten leren. Toen is het Nederland geworden."

Hoe gaat dat, in het Nederlands studeren?

"Ik vind het wel leuk eigenlijk. In het begin dacht ik: dit gaat me nooit lukken, na een taal cursus van zes weken meteen in het Nederlands studeren. Maar het valt best mee. Tijdens de colleges heb ik nooit problemen, die kon ik vanaf het begin goed volgen. Schrijven is soms wat moeilijker."

Hoe wordt er op je gereageerd? Voel je je welkom in Nederland?

"Op school voel ik me welkom, iedereen is heel erg aardig. Medestudenten vinden het leuk dat ik hier ben komen studeren en zeggen: "Wat goed dat je dit doet, wat spreek je goed Nederlands".

Tijdens het uitgaan heb ik hier wel een paar keer vervelende situaties meegemaakt. Mensen maken grapjes over Duitsers en over nazi's, dat heb ik al

een stuk of zeven keer meegemaakt. Dat had ik eigenlijk niet verwacht, ik dacht dat dat iets van de vorige generatie was.

De mensen met wie ik hier het meest omga, zijn Duits. Dat komt doordat ik 22 was toen ik begon, en al een half jaar gereisd had. De meeste Nederlandse studenten die met de studie begonnen, waren pas 18 en veel woonden nog bij hun ouders. Ik wist met hen niet zo goed waar ik over moest praten.”

Wat is het belangrijkste verschil tussen de Nederlandse en de Duitse student?

“De leeftijd, studenten hier zijn een stuk jonger. Ook heb ik gehoord dat Duitse studenten gemotiveerder zouden zijn. Dat komt denk ik omdat ze speciaal naar een ander land zijn gekomen om te studeren, en het daarom goed willen doen. Als ik naar mijn vrienden in Duitsland kijk, is dat trouwens niet zo. Die doen volgens mij niet meer hun best dan de Nederlandse student.”

Wat merk je van de verschillen tussen de Nederlandse en Duitse academische cultuur?

“Op de universiteit is de begeleiding veel beter dan in Duitsland. In Duitsland ben je veel meer een nummer, het maakt niemand uit of het goed gaat met jou of je studie, of dat je in drie of zeven jaar of überhaupt afstudeert. Hier had ik in het begin van de studie een mentor, die je regelmatig ziet en die vraagt hoe het met je gaat: Heb je genoeg geld? Heb je vrienden hier?”

Wat ben je na je studie van plan?

“Na mijn bachelor wil ik waarschijnlijk naar Duitsland of Oostenrijk voor mijn master. In Nederland duren de psychologie-masters maar één jaar, en voor een vervolgopleiding in Duitsland heb ik een tweejarige master nodig. Als ik nu voor een Nederlandse master zou kiezen dan moet ik altijd in Nederland blijven werken en dat wil ik nu nog niet beslissen. Ik wil nu nog niet weg uit Amsterdam, maar ik zou het wel erg vinden als ik later nooit meer terug zou kunnen naar mijn moederland.”

Teresa Veerman maakte in 2010 en 2011 deel uit van de redactie van Duitslandweb. Ze studeert Geschiedenis en is regelmatig in Berlijn.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/311/grapjes-over-nazis-dat-had-ik-niet-verwacht>